

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΒΡΥΤΗΝ ΑΓΙΟΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ¹⁸

**ποίημα Ἀρχ. Σεραφεῖμ Στεργιούλη νῦν Μητρο.
Κυθήρων**

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ «Κύριε εἰσάκουσον», μεθ' ὃ τὸ «Θεὸς
Κύριος», καὶ τὰ ἐξῆς:**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀλεξανδρέων περιώνυμος πόλις, σκιρτᾷ καὶ χαίρει θησαυρόν σε
πλουτοῦσα, καὶ φρυκτωρὸν ἀκοίμητον καὶ μέγαν ὁδηγόν· Ἄγιε Νεκτάριε,
τοῦ Καΐρου τὸ κλέος, Ἀφρικῆς ἀπάσης τε καὶ Αἰγύπτου ἡ δόξα, φύλαττε
Πάτερ πάντας ἀσινεῖς, τοὺς εὐσεβῶς τε πιστῶς σε γεραίροντας.

Δόξα. Ὅμοιον

Τῆς Σηλυβρίας εὐκλεέστατος γόνος, Μονῆς τῆς Χίου εὐωδέστατον ρόδον,
Ἀλεξανδρείας σέμνωμα καὶ καύχημα κλεινόν· Ἄγιε Νεκτάριε, Ὁρθοδόξων
προστάτα, πρόφθασον ἐν θλίψεσι πειρασμοῖς καὶ κινδύνοις· ἐν οἷς δὲ
πέπονθας αὐτὸς πειρασθεῖς, δύνασαι Πάτερ, παρέχειν βοήθειαν.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον

Δέσποινα Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ Παναγία, Ἁγίων πάντων χαρμονὴ καὶ Κυρία,
καὶ Νεκταρίου θείου τὸ ἐντρύφημα· σκέπη καὶ κραταίωμα καὶ προστατῆς
καὶ ρύστις, ταχινὴ προμήθεια καὶ ἀντίληψις θεία· ἐκ τῶν κινδύνων
λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὸν ἄχραντον τόκον σου.

¹⁸ ΣΤΕΡΓΙΟΥΛΗ ΣΕΡΑΦΕΙΜ (Μητρο. Κυθήρων), *Νέος Παρακλητικός Κανὼν εἰς τὸν
Θαυματοβρύτην Ἅγιον Νεκτάριον*, Ἀλεξάνδρεια 1999.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Νεκταρίου χάρις Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησία
(καὶ ἐν τοῖς μεγαλυναρίοις· ἄφεις)

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νεκτάριον μέλψωμεν εὐλαβῶς, καρδία καὶ φθόγγοις, μελωδήμασιν ἱεροῖς·
προσάγοντες τούτῳ θεῖον αἶνον, καὶ τῇ πανσέπτῳ Τριάδι προσκύνησιν.

Ἐκ λίκνου ἠγάπησας τὸν Χριστόν, καὶ τούτου ἠράσθης, θεῖω ἔρωτι
θερμουργῶ· Νεκτάριε θεῖε μυστολέκτα, μυσταγωγέ τῶν ποθούντων τὴν
θέωσιν.

Κληθεὶς θεῖα νεύσει ἀπὸ παιδός, μελέτην σοῦ βίου, θεῖον νόμον ἐποίησας·
παμμακάρο Νεκτάριε θεόφρον, καὶ τὸν Χριστόν σὺ κηρύττειν ἐζήλωσας.

Θεοτοκίον

Τὸν θεῖόν σου τόκον ὑμνολογῶ, ᾧ ἄνυμφε νύμφη, καὶ γεννήτρια τοῦ
Χριστοῦ, καὶ σὲ ἱκετεύω Παναγία, λιταῖς σοφοῦ Νεκταρίου με λύτρωσαι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπορρήτῳ προγνώσει, τῇ τοῦ Θεοῦ Ἄνακτος, Αἴγυπτον σὺ ᾤκησας Πάτερ,
καὶ Ἀλεξάνδρεια, σὲ ὑπεδέξατο, καὶ ταύτης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, Πρεσβύτερον
ἄξιον, προεχειρίσατο.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, πάντας πιστοὺς ἠΰφρανε, θείων μυστηρίων τὸν
πλούτον, διερμηνεύουσα· διὸ προστρέχοντες, ἀκολουθοῦμεν σοῖς τρίβοις,
καρδίας εὐφραίνειν σε, θεῖοις διδάγμασιν.

Ἰερεύσας ὀσίως, ὥσπερ ποιμὴν ἄριστος, χάριτι Θεοῦ τ' εὐδοκία,
προσαναβέβηκας, ὕψος ἀκρότατον, καὶ Ἀρχιθύτης ἐγένου, πάλαι
Πενταπόλεως, θεῖε Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Ὁμβροτόκε νεφέλη, τὸν ὑετὸν φέρουσα, χάριτος τῆς θείας Παρθένε, Θεογεννήτρια· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, ὃν ἐγαλούχησας Μήτηρ, τούτον καθικέτευε, ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου.

Ἀπέλασον, δαιμόνων ἅπασαν ἔφοδον καὶ μανίαν, καὶ αἰρέ σεως ἀχλὺν καὶ πᾶσαν καχεξίαν, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, Νεκτάριε τρισμάκαρ.

Ἰλέωσαι, τὸν θεῖον τόκον σου Ἄχραντε Θεομητορ, δοῦναι χάριν δαψιλῆ καὶ λύσιν παραπτωμάτων, ἅπασι τοῖς ποθοῦσι σωτηρίαν.

Αἴτησις.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρᾶσβεία θερμῆ.

Ἀστὴρ νοητέ, καὶ φωστήρ ἐκλαμπρότατε, ποιμὴν ἀγαθέ, Πενταπόλεως ἔφορε, ἐκτενῶς σοὶ κράζομεν· Ἄγιε Νεκτάριε, πρόστηθι, καὶ νοσημάτων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὁ ἰατροῦν ψυχὰς τε καὶ σώματα.

Ἦμιδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπουργῶν τὰ μυστήρια, τῇ πανσθενουργῶ τοῦ Πνεύματος χάριτι, πάντα κόσμον εὐηργέτησας, τῶν ἀγίων σύσκηνε Νεκτάριε.

Χριστομίμητος ὄφθης, εἰδὼς ἀπὸ βρέφους τὰ θεῖα γράμματα, ἀρετῆς κανὼν γενόμενος, ὅθεν φιλαρέτους ἡμᾶς ἔργασαι.

Ἀλεξάνδρεια ἅπασα, οἶδέ σε Ποιμένα θεῖον πανάρετον, καὶ Καῖρου πόλις τέρεπται, σοὶ ἐγκαυχωμένη Πάτερ ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Ῥάνας θείαις ὤδαις αὐτοῦ, πάνσεπτὸν σου πρόσωπον παναμώμητε, καὶ ἐκχέας μύρα πάντιμα, ὕμνησέ σε, Ἄνασσα, Νεκτάριος.

Ὡιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Ἰλεων πτωχοῖς, ἐν Καῖρω πάντες ἔγνωσαν, καὶ ἀστέγοις τε καὶ πένησιν ὁμοῦ, Σὲ Νεκτάριε πλουτοῦντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σίγασον σάλον, κυμάτων ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ παθῶν δυσιάτων καὶ πειρασμῶν, εἰρήνην θεῖαν βραβεύων ἡμῖν Νεκτάριε.

Ἄνεσιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων καθαρότητα, καὶ πασῶν ἀσθενειῶν ἀπαλλαγὴν, παράσχου τοῖς νέοις, θεῖε Ἱεράρχα Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Ἀγνή, περιστάσεων καὶ θλίψεων, θανατηφόρων νόσων τοὺς παῖδάς σου, λιταῖς Νεκταρίου, γνησίου θεοῦ θεράποντος.

Ὡιδὴ ς΄. Τὴν δέησιν

Ἐσθήριξας εὐσέβεια ἄριστε, ἐστερέωσας κατ' οἶκον ἐκκλησίας, καὶ νῦν δυσώπει, τὸν πάντων Δεσπότην, οἰκογενείας ῥυσθῆναι κακώσεων, Νεκτάριε θαυματουργέ, τὴν ὁμόνοιαν πᾶσι δωρούμενος.

Ξενίζοντα καὶ ἀλλότρια ἤθη, ἀποδίωξον ἐν τάχει θεοκῆρυξ, ἐκ τῆς σῆς ποιμνης, τῆς πεφιλημένης, καὶ ὑψηλίου ἀπάσης τρισόλβιε, καὶ κακοδόξων ἐκτροπᾶς, σὺ ἀπέλασον μάκαρ Νεκτάριε.

Ἀνύμνησας τριουπόστατον κράτος, τὴν τριττὴν τε καὶ μόνην θεαρχίαν, θεοπρεπῶς ὀρθοδόξως ὁσίως, ἐνθέοις ἄσμασι λόγοις ποιήμασι Νεκτάριε μυσταγωγέ, καὶ ἀμώμητον πίστιν ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Νεούργησον νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ τὸ φρόνημα Πανάχραντε Παρθένε, σῶν ὑμνητῶν προσκυνούντων τὰ πάθη, καὶ τὴν Ἀνάστασιν Μήτηρ τοῦ τόκου σου, καὶ ἐκζητούντων εὐλαβῶς, Βασιλείαν Θεοῦ ἐπουράνιον.

Ἀπέλασον, δαιμόνων ἅπασαν ἔφοδον καὶ μανίαν, καὶ αἰρέσεως ἀχλὺν καὶ πᾶσαν καχεξίαν, σὲ ἐκδυσωποῦμεν Νεκτάριε τρισμάκαρ.

Ἰλέωσαι, τὸν θεῖον τόκον σου Ἄχραντε Θεομητορ, δοῦναι χάριν δαψιλῆ καὶ λύσιν παραπτωμάτων, ἅπασι τοῖς ποθοῦσι σωτηρίαν.

Δέησις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀντιλήπτωρ τῶν Ὁρθοδόξων θερμότατος, παρακλήτωρ πρὸς τὸν υπεράγαθον ἄριστος, εἰσακούεις ἀμαρτωλῶν δεήσεων κραυγὰς· καὶ προστρέχεις λίαν συμπαθῶς, εἰς τὴν βοήθειαν πιστῶν, τῶν θερμῶς δεομένων σου· πρόφθασον ἐν ἀνάγκαις, καὶ λύτρωσαι ἐκ τῶν νόσων, οὐδὲν ἀνιάτόν γάρ σοι, παμμάκαρ Νεκτάριε.

Προκείμενον: Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοι σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στιχ. Καυχῆσονται, ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον.

Τὸ τῆς Θ.Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος β'. Δόξα Πατρὶ.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Κύριε καὶ Δέσποτα, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἅγιε Τρισάγιε, οἰκουμένης ἔφορε, παντεπίσκοπε· πρόφθασον σῶσόν με, σκέπασιν καὶ ρῦσαι, ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος καὶ πολεμήτορος, ἠῦχετο θεόφρων Νεκτάριος, νέφεσι κυκλούμενος, λυπηρῶν τε ζάλη ὀχλούμενος, καὶ νῦν ὁ τρισμάκαρ, λαμπρῶς περιπολεύει οὐρανούς, καὶ μνημονεύει, ἀείποτε, τῶν ἐν περιστάσεσι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἔκραζε Νεκτάριος πειραζόμενος· θλίψεσι δονοῦμαι γάρ, καὶ ἀποπέμπομαι, καὶ δαιμόνων πανουργεύμασι, περικεκύκλωμαι, πάσης βοηθείας γυμνούμενος· πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἀντίληψις καὶ σκέπη τῶν πιστῶν, μὴ μοῦ παρίδης τὰ δάκρυα, σοῦ πιστοῦ θεράποντος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Διωχθεὶς ἀναιτίως, φθόνῳ μισοκάλου καὶ βδελυροῦ δαίμονος, ἐκ πόλεως Καΐρου, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν Ἀθήναις παρῶκησας· ὅθεν ὑπάρχεις προστάτης, τῶν ἐν πικροῖς διωγμοῖς.

Ρύου πάσης ἀνάγκης, συκοφαντίας τε καὶ δεινῶν περιστάσεων, ἐργάτας Ἀμπελῶνος, Ἐκκλησίας Κυρίου, τοὺς πιστῶς Αὐτῷ ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐνδυνάμωσον Πάτερ, τοὺς μεμισημένους δικαιοσύνης ἕνεκεν, καὶ στήριξον ἐλπίδι, καὶ πίστει καὶ ἀγάπῃ, ἵνα πόθῳ κραυγάζωσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡ Πανύμνητε Μήτηρ, ἔκραζε Νεκτάριος ὀδυνωμένη ψυχῇ, ἐπίσκεψαι σὸν δοῦλον, ἐξηπορημένον καὶ αἰτοῦντα σὸν ἔλεος· καὶ γλυκασμὸν, καὶ ἰλασμὸν τῇ καρδίᾳ μου, σὺ ἐνστάλαξον.

Ὡδη η'. Τὸν Βασιλέα.

Νίκην ἀρίστην, κατὰ τοῦ πλάνου θεόφρον, σὺ ἐπήγαγες βιωῶν ἐν ἀκακίᾳ· ὅθεν ἀοργήτους, ἡμᾶς ἀπέργασαι.

Ἐθαυμαστώθης, ἀνεξίκακε ὅσιε, σιωπῇ καὶ ὑπομονῇ ἐμπρέψας· καὶ νῦν δέομαί σου, κράτυνον τὰς καρδίας.

Κακῶν ἐρρύσθης, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων, μόχθῳ καὶ ἀσκήσει τε καὶ καμάτοις, καὶ λυτροῦσαι τάχει, πιστοὺς κεκακωμένους.

Θεοτοκίον.

Κινδύνων πάντων, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεις, καὶ ποιεῖς χαρίτων σου μετόχους, Δέσποινα Κυρία, λιμὴν τῶν σφωζομένων.

Ὡδιή θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Λύσιν ἀδίκου ψήφου, δι' ἣν ἀπηλάθης, Ἀλεξανδρέων τῆς ποιίμνης Νεκτάριε, Ἀλεξανδρείας ποιμένες, Συνόδῳ ἔκριναν.

Ἡ τῶν Ἀλεξανδρέων, ἀγία Ἐκκλησία, ἐγκαυχωμένη σοι θεῖε Νεκτάριε, αἰτεῖται ἄφεσιν πᾶσι τοῖς σὲ διώξασι.

Συγχώρησιν παράσχου, πραότατε Πάτερ, τῷ Σωφρονίῳ ποιμένι καὶ τοῖς διώκταις σου, ἐκδυσωπεῖ Ἐκκλησία, σὲ ἱκετεύουσα.

Ἰλέωσον θεόφρον, τὸν ἀγαθοδότην, ἀγία Σύνοδος δάκρυσιν ἔκραζε, σὺν τῷ σεπτῷ Πατριάρχῃ, ἀνευφημοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρε Παρθένε, σὲ ὁμολογοῦμεν, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον Παντάνασσαν, Κυρίαν τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ ἄνω τάξεων.

Το Ἄξιόν ἐστιν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, τὸν ἀξιοθαύμαστον καὶ πολυῦμνητον καὶ Ποιμένα ὄσιων ἡμῶν. Τῆς Ἀλεξανδρείας κλέος λαμπρόν, καὶ Αἰγύπτου πάσης τὸν ἀνύστακτον φρουκτωρόν, τῶν Ἀφρικανῶν τε καὶ πάντων Ὁρθοδόξων, Νεκτάριον τὸν θεῖον, ὕμνοις γεραίνομεν.

Φωστῆρα γινώσκομέν σε κλεινόν, καὶ οὐρανομύστην θεοφόρον μυσταγωγόν, διδάσκαλον μέγα, Ριζαρειτῶν ἀλείπτην, Μονῆς Αἰγίνης δόξαν καὶ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐδείχθης ἐδραῖωμα ἀρῶραγές, καὶ στῦλος καὶ βάσις καὶ προπύργιον τοῦ Θεοῦ, ἐν καιροῖς ἀστάτοις καὶ ῥεύμασι κακίας, καὶ τὸν Χριστὸν, Νεκτάριε σὺ ἐδόξασας.

Συγχώρησιν, δέδωκας ἐκ ψυχῆς, ἀγάπην τελείαν τοῖς σὲ θλίψασιν ἀδελφοῖς, καὶ ἀγνή καρδιά καὶ ἀνεξικακία, σεμνῶς ἐπολιτεύσω, πᾶσι δεόμενος.

Ἰκέτης θερμότατος καὶ φρουρός, τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ ὁδηγός, Νεκτάριε μάκαρ, τρισόλβιος ὑπάρχεις, τὸ ποιμνιον φυλάττων ἐχθροῖς ἀνάλωτον.

Σωτηρίας τύχοιεν ποθεινῆς, πάντες οἱ ἐχθροί σου καὶ ἀλήκτου θείας τρυφῆς, Νεκτάριε εὐχου, ἡγιασμένε Πάτερ, καὶ τῷ Πατριαρχεῖῳ, καλήν στερέωσιν.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάκιον.

Ἀπολυτίκιον*. Ἦχος α'.

Σηλυβρίας τὸν γόνον, Πενταπόλεως Πρόεδρον, τὸν Ἀλεξανδρείας
προστάτην, καὶ Αἰγύπτου ὠραΐισμα, Νεκτάριον ὑμνήσωμεν πιστοί, ὡς
φίλον καὶ οἰκεῖον τοῦ Χριστοῦ, ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς, τοῖς
πόθῳ ἀνακράζουσι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς, λαμπρῶς σε ἀγίασαντι.

Θεοτοκίον. Ὁμόηχον.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, πανάμωμε καὶ παντευλόγητε·
Κυρία τῶν πάντων, Ἄχραντε Θεοτόκε, τῆς δὲ καρδίας τοῦ θείου
Νεκτάριου, μακάρια χαρμονή, ἐντρύφημα καὶ κραταίωμα.

Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖον βοηθὸν καὶ ἰατρόν, τῶν ἐν περιστάσεσι ὄντων, καὶ πειρασμοῖς
φοβεροῖς, ἔχομεν Νεκτάριον, τὸν πολυθαύμαστον, θεραπεύοντα ἄριστα,
δεινὰς καχεξίας, φρικτὰ τε νοσήματα καὶ ἀρρωστήματα, ὅθεν ἐν καρδίᾳ
νηφούση, Πάτερ σοι προσπίπτομεν ρῦσαι, ἐκ παντὸς κινδύνου τοὺς
τιμῶντάς σε.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην
δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄμωμος οἰκτίρων.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν¹⁹.

19* Ἀπολυτίκιον Ἑτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀλεξανδρέων περιώνυμος πόλις, σκιρτᾷ καὶ χαίρει θησαυρόν σε πλουτοῦσα, καὶ
φρικτωρὸν ἀκοίμητον καὶ μέγαν ὁδηγόν, Ἄγιε Νεκτάριε, τοῦ Καῖρου τὸ κλέος, Ἀφρικῆς

